

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 1394/2014**av den 20 oktober 2014****om upprättande av en utkastplan för vissa pelagiska fisken i de sydvästliga vattnen**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 15.6 och artikel 18.1 och 18.3, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 1380/2013 syftar till att successivt stoppa bruket att kasta fångst överbord inom alla unionens fisken genom att det införs en landningsskyldighet för fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar.
- (2) Genom artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ges kommissionen befogenhet att anta utkastplaner genom en delegerad akt för en period om högst tre år, på grundval av gemensamma rekommendationer som tagits fram av medlemsstaterna i samråd med de berörda rådgivande nämnderna.
- (3) Belgien, Spanien, Frankrike, Nederländerna och Portugal har ett direkt fiskeriförvaltningsintresse i de sydvästliga vattnen. Dessa medlemsstater har lämnat in en gemensam rekommendation till kommissionen innehållande särskilda åtgärder, efter att ha samrått med den rådgivande nämnden för pelagiska arter, den rådgivande nämnden för långvandrande arter och den rådgivande nämnden för sydvästliga vatten. Vetenskapliga bidrag har erhållits från relevanta vetenskapliga organ. De åtgärder som ingår i den gemensamma rekommendationen är förenliga med bestämmelserna i artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 och därför bör de, i enlighet med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1380/2013, ingå i denna förordning.
- (4) När det gäller de sydvästliga vattnen bör, enligt artikel 15.1 a i förordning (EU) nr 1380/2013, landningsskyldigheten gälla alla fartyg som deltar i fisken efter små pelagiska arter och efter stora pelagiska arter och som i dessa fisken fångar arter som omfattas av fångstbegränsningar senast från och med den 1 januari 2015.
- (5) I enlighet med den gemensamma rekommendationen bör utkastplanen täcka fisket efter små pelagiska arter och efter stora pelagiska arter, det vill säga fisket efter taggmakrill, makrill, skarpsill, ansjovis, långfenad tonfisk, blåvitling och blå taggmakrill i Ices-zonerna VIII, IX och X och i Cefac-zonerna 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0, från och med den 1 januari 2015.
- (6) Den gemensamma rekommendationen inbegriper ett undantag från landningsskyldigheten för ansjovis, taggmakrill, blå taggmakrill och makrill som fångas i snörpvads-/ringnotsfisket i Ices-områdena VII, IX och X och i Cefac-områdena 34.1.1, 34.1.2 och 34.2, baserat på vetenskapliga belägg för hög överlevnadsgrad i enlighet med artikel 15.4 b i förordning (EU) nr 1380/2013. I den gemensamma rekommendationen tillhandahölls vetenskapliga belägg för hög överlevnadsgrad, där det hänvisades till en särskild vetenskaplig studie om fiskens överlevnad efter att utan ha tagits ombord ha släppts tillbaka i havet från snörpvads-/ringnotsfisket i Europas sydliga vatten. Enligt studien beror överlevnadsnivåerna på den tid som fisken är samlad i nätet och fiskens densitet i nätet, och både samlingstiden och densiteten tenderar att vara begränsade inom dessa fisken. Denna information granskades av STECF (vid dess andra plenarsammanträde 2014). STECF drog slutsatsen att, förutsatt att resultaten av överlevnadstudien är representativa för överlevnadsnivåerna inom det kommersiella fisket, borde andelen fisk som släpps tillbaka i vattnet och som överlever sannolikt vara större än 50 %. Ett förbud mot att släppa makrill och sill innan nätreddskapet helt har tagits ombord på ett fiskefartyg, vilket leder till förlust av död eller döende fisk, fastställs i artikel 19b.2 i förordning (EG) nr 850/98⁽²⁾. Undantaget grundat på överlevnadsförmåga påverkar inte det gällande förbudet eftersom fisken kommer att släppas i ett skede av fiskeinsatsen där överlevnadsnivån bör vara hög efter att fisken släppts. Därför bör ett sådant undantag ingå i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EGT L 125, 27.4.1998, s. 1).

- (7) Den gemensamma rekommendationen omfattar även fyra undantag av mindre betydelse från landningsskyldigheten för vissa fisken och upp till vissa nivåer. De belägg som lagts fram av medlemsstaterna granskades av STECF som fann att de gemensamma rekommendationerna innehöll motiverade argument vad gäller kostnadsökningen för hanteringen av oönskade fångster, i vissa fall understödda av en kvalitativ kostnadsbedömning. Mot bakgrund av ovanstående och då andra vetenskapliga rön saknas, är det lämpligt att fastställa undantagen av mindre betydelse i enlighet med den procentsats som föreslås i den gemensamma rekommendationen och till nivåer som inte överskrider vad som är tillåtet enligt artikel 15.5 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (8) Undantaget av mindre betydelse för blåvitling (*Micromesistius poutassou*) på upp till högst 7 % under 2015 och 2016 och 6 % under 2017 av de totala årliga fångsterna inom det industriella pelagiska trålfiske som är inriktat på denna art i Ices-zon VIII och som bereder arten ombord för framställning av surimi, grundar sig på att ökad selektivitet inte kan uppnås och att kostnaderna för hantering av oönskad fångst är oproportionella. STECF drar slutsatsen att undantaget är tillräckligt välmotiverat. Därför bör det berörda undantaget ingå i denna förordning.
- (9) Undantaget av mindre betydelse för långfenad tonfisk (*Thunnus alalunga*) på upp till högst 7 % under 2015 och 2016 och 6 % under 2017 av de totala årliga fångsterna inom riktat fiske efter långfenad tonfisk med parflyttrål i Ices-zon VIII grundar sig på de oproportionella kostnaderna för hanteringen av oönskad fångst. Hanteringskostnader omfattar kostnader för lagring och hantering till havs och på land. STECF nämnde risken för utsortering i sin utvärdering. Detta undantag påverkar emellertid inte tillämpningen av artikel 19a i förordning (EG) nr 850/98. Därför bör det berörda undantaget ingå i denna förordning.
- (10) Undantaget av mindre betydelse på upp till högst 5 % under 2015 och 2016 och 4 % under 2017 av de totala årliga fångsterna inom det pelagiska trålfisket efter ansjovis (*Engraulis encrasicolus*), makrill (*Scomber scombrus*) och taggmakrill (*Trachurus* spp.) i Ices-zon VIII grundar sig på svårigheten att förbättra selektiviteten inom detta fiske. STECF drar slutsatsen att undantaget är välmotiverat för makrill och taggmakrill och noterar en partiell risk för utsortering för ansjovis. Detta undantag påverkar dock inte tillämpningen av artikel 19a i förordning (EG) nr 850/98. Därför bör det berörda undantaget ingå i denna förordning.
- (11) Slutligen, ett undantag av mindre betydelse för snörpvads-/ringnotsfisket i Ices-zonerna VIII, IX och X och i Cefac-områdena 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 som är inriktat på följande arter: upp till högst 5 % under 2015 och 2016 och 4 % under 2017 av de totala årliga fångsterna av taggmakrill (*Trachurus* spp.) och makrill (*Scomber scombrus*), och upp till högst 2 % under 2015 och 2016, och 1 % under 2017 av de totala årliga fångsterna av ansjovis (*Engraulis encrasicolus*). STECF drar slutsatsen att detta undantag stöds av rimliga argument som visar svårigheterna med att förbättra selektiviteten inom detta fiske. Därför bör det berörda undantaget ingå i denna förordning.
- (12) Slutligen inbegriper den gemensamma rekommendationen en minimireferensstorlek för bevarande på 9 cm för två ansjovisfisken i syfte att säkerställa skydd av ungfisk inom arten. STECF utvärderade denna åtgärd och drog slutsatsen att den inte kommer att påverka unga exemplar av ansjovis negativt, att den kommer att öka den mängd fångst som får säljas för livsmedelskonsumtion utan att öka fiskeridödligheten, och att den kan innebära fördelar för kontroll och verkställighet. Därför bör minimireferensstorleken för bevarande för ansjovis fastställas till 9 cm inom dessa fisken.
- (13) Eftersom åtgärderna i denna förordning direkt påverkar den ekonomiska verksamhet som är knuten till och planeringen av unionsfartygens fiskeår bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter dess offentliggörande. Den bör tillämpas från och med den 1 januari 2015 för att vara förenlig med den tidsram som anges i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013. I enlighet med artikel 15.6 i den förordningen bör denna förordning gälla i högst tre år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs närmare bestämmelser för genomförandet av den landningsskyldighet som avses i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 från och med den 1 januari 2015 i de sydväsliga vattnen enligt definitionen i artikel 4.2 d i den förordningen, i de fisken som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Undantag grundat på överlevnadsgrad

Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska landningsskyldigheten inte gälla för fångster av ansjovis, taggmakrill, blå taggmakrill och makrill inom icke-industriellt snörpvads-/ringnotsfiske. Alla sådana fångster får släppas, förutsatt att nätreddskapet inte har tagits ombord helt.

Artikel 3

Undantag av mindre betydelse

Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 får följande kvantiteter kastas överbord:

- a) För blåvitling (*Micromesistius poutassou*), upp till högst 7 % under 2015 och 2016 och 6 % under 2017 av de totala årliga fångsterna inom det industriella pelagiska trålfiske som är inriktat på denna art i Ices-zon VIII och som bereder arten ombord för framställning av surimi.
- b) För långfenad tonfisk (*Thunnus alalunga*) upp till högst 7 % under 2015 och 2016 och 6 % under 2017 av de totala årliga fångsterna inom riktat fiske efter långfenad tonfisk med parflyttrål i Ices-zon VIII.
- c) Upp till högst 5 % under 2015 och 2016 och 4 % under 2017 av de totala årliga fångsterna inom det pelagiska trålfisket efter ansjovis (*Engraulis encrasicolus*), makrill (*Scomber scombrus*) och taggmakrill (*Trachurus* spp.) i Ices-zon VIII.
- d) Snörpvads-/ringnotsfisket i Ices-zonerna VIII, IX och X och i Cefac-områdena 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 som riktas mot följande arter: upp till högst 5 % under 2015 och 2016 och 4 % under 2017 av de totala årliga fångsterna av taggmakrill (*Trachurus* spp.) och makrill (*Scomber scombrus*), och upp till högst 2 % under 2015 och 2016, och 1 % under 2017 av de totala årliga fångsterna av ansjovis (*Engraulis encrasicolus*).

Artikel 4

Minimireferensstorlek för bevarande

Minimireferensstorleken för bevarande för ansjovis (*Engraulis encrasicolus*) som fångas i Ices-delområde IX och Cefac-område 34.1.2 ska vara 9 cm.

Artikel 5

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015 till och med den 31 december 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 20 oktober 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

Fisken som omfattas av de bestämmelser i denna förordning som genomför landningskyldigheten

1. Fiske i Ices-zon VIII:

Kod	Pelagiska fiskeredskap	Kvot för målarter
PS	Snörpvadar/Ringnotar	Taggmakrill, makrill, skarpsill, ansjovis
PTM	Parflyttrålar	Taggmakrill, makrill, ansjovis, långfenad tonfisk
OTM	Flyttrålar (med trålbord)	Taggmakrill, makrill, ansjovis, långfenad tonfisk, blåvitling
LHM/LTL/BB	Handlinor och spön med fasta linor (mekaniska), bait boats, dörjlinor	Långfenad tonfisk, makrill

2. Fiske i Ices-sektion VIIa:

Kod	Pelagiska fiskeredskap	Kvot för målarter
PS	Snörpvadar/Ringnotar	Taggmakrill, makrill, ansjovis
LHM/LTL/BB	Handlinor och spön med fasta linor (mekaniska), bait boats, dörjlinor	Långfenad tonfisk, makrill
LL	Långrevar/Backor	Långfenad tonfisk
GND/ SB	Småskaligt fiske	Taggmakrill

3. Fiske i Ices-delområde X:

Kod	Pelagiska fiskeredskap	Kvot för målarter
LHP/ BB	Spöfiskefartyg	Långfenad tonfisk
LLD	Långrevar/Backor	Långfenad tonfisk
PS	Småskaligt vad-/notfiske	Blå taggmakrill

4. Fiske i Cefac-zonerna 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0:

Kod	Pelagiska fiskeredskap	Kvot för målarter
PS	Snörpvadar/Ringnotar	Blå taggmakrill
LHP/ BB	Handlinor, bait boats och spön med fasta linor (manuella)	Långfenad tonfisk
LLD	Långrevar/Backor	Långfenad tonfisk